

a) Als efectes de la presentació de les sol·licituds de moratòria és aplicable el que disposa l'apartat 1 de l'article anterior.

L'acreditació dels danys soferts s'ha de fer mitjançant la documentació expedida a l'efecte per l'ajuntament respectiu o pel delegat del Govern o, si s'escau, el subdelegat del Govern a la província de què es tracti, acreditativa dels danys i de la ubicació de les empreses o explotacions afectades o, si s'escau, mitjançant resolució favorable en expedient de regulació d'ocupació o mitjançant resolució o comunicació del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o, si s'escau, a través de l'Entitat Estatal d'Assegurances Agràries (ENESA) en què consti la condició de beneficiari de les indemnitzacions atorgades per aquesta en relació amb els danys produïts pels incendis forestals esdevinguts, d'acord amb el que indica l'article 1 del Reial decret llei 11/2005, de 22 de juliol.

En el supòsit d'empreses, la certificació ha de tenir caràcter individualitzat per a cadascuna d'aquestes.

Així mateix, juntament amb les sol·licituds de la moratòria s'han de presentar, si no s'ha fet anteriorment, els documents de cotització corresponents als mesos objecte de la moratòria, així com els relatius als mesos posteriors dels quals el termini de presentació dels documents ja hagi vençut, encara que no s'ingressin les quotes respectives, si s'escau.

b) La concessió o denegació de la moratòria l'acorda el director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social o, si s'escau, el director de l'Administració corresponent, d'acord amb la distribució de competències establerta per a la concessió d'ajornaments.

El termini d'un any de les moratòries concedides es computa a partir de l'últim dia del termini reglamentari d'ingrés de les quotes de què es tracti.

c) Els sol·licitants als quals s'hagi concedit la moratòria estan obligats, no obstant aquesta, a presentar els documents de cotització corresponents a períodes posteriors a la concessió, en la mateixa forma i terminis establerts amb caràcter general, encara que no ingressin les quotes. Si no ho fan, la moratòria queda sense efecte des de la data en què van haver de presentar els documents.

2. L'aplicació de la moratòria d'un any sense interès en el pagament de les cotitzacions, en els termes que regula l'article 5.2 del Reial decret llei 11/2005, de 22 de juliol, per als danys produïts per l'incendi originat a la província de Guadalajara, el dia 16 de juliol de 2005, s'entén referida als mesos d'abril, maig i juny de 2005.

3. Les sol·licituds de devolució de les quotes ja ingressades i que siguin objecte de moratòria, inclosos, si s'escau, únicament els recàrrecs i costes que s'hagin satisfet, es poden presentar juntament amb la sol·licitud de concessió de la moratòria i, en tot cas, dins el termini que estableix l'apartat 1.b) de l'article anterior, i s'han d'aportar a aquest efecte els documents acreditatius del seu pagament. En el supòsit que en el termini assenyalat no se sol·liciti la devolució de les quotes objecte de moratòria, es presumeix que es renuncia al període d'aquesta al qual es refereixen les quotes esmentades.

Si el qui té dret a la devolució és deutor de la Seguretat Social per quotes corresponents a altres períodes, el crèdit per la devolució s'aplica a pagar deutes pendents amb aquesta en la forma que legalment sigui procedent, sense perjudici del dret d'aquell a sol·licitar ajornament de totes les quotes pendents que, d'aquesta manera, no siguin compensades, en els termes del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny.

Article 3. Ampliació de l'àmbit funcional de les mesures als subsectors econòmics vinculats a les explotacions directament afectades pels incendis.

De conformitat amb el que estableix l'article 10 del Reial decret 949/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aproven mesures en relació amb les adoptades en el Reial decret llei 11/2005, de 22 de juliol, el que disposen els articles precedents és aplicable als subsectors econòmics vinculats amb les explotacions directament afectades pels incendis que, com a conseqüència dels danys produïts en aquestes explotacions, puguin veure reduïda o paralitzada la seva activitat i la vinculació dels quals amb les explotacions esmentades sigui establerta de conformitat amb els criteris fixats en aquest sentit pel Ministeri d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Ministeri de Treball i Afers Socials.

Article 4. Aplicació de les mesures a altres incendis.

L'exempció i la moratòria a què es refereixen els articles anteriors així com les altres mesures que estableix l'article 5 del Reial decret llei 11/2005, de 22 de juliol, també són aplicables a altres incendis de característiques similars esdevinguts o que puguin esdevenir-se des de l'1 d'abril fins a l'1 de novembre de 2005 en els termes declarats pel Govern en el Reial decret 949/2005, de 29 de juliol, o en els que ho declari així d'ara endavant mitjançant un reial decret en què es delimitin els municipis i els nuclis de població afectats pels incendis forestals en el dit període.

Disposició addicional.

En les referències que la present Ordre fa als treballadors també s'hi entenen inclosos els socis treballadors de les cooperatives enquadrats en qualsevol dels règims del sistema de Seguretat Social.

Disposició final.

La present Ordre entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 14 de setembre de 2005.

CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

Sr. Secretari d'Estat de la Seguretat Social.

CAP DE L'ESTAT

15422 REIAL DECRET LLEI 12/2005, de 16 de setembre, pel qual s'aproven determinades mesures urgents en matèria de finançament sanitari. («BOE» 223, de 17-9-2005.)

I

El dret a una assistència sanitària de qualitat constitueix un dels pilars de l'Estat de benestar amb el qual el Govern està fermament compromès.

Respecte a l'esmentada assistència s'han anat apreciant insuficiències en el finançament que condueixen a la necessitat d'adoptar mesures urgents en aquest moment si no es vol que el servei prestat als ciutadans es pugui ressentir de forma apreciable en el futur immediat.

Encara que no hi ha cap dubte que les prestacions sanitàries són competència de les comunitats autònomes –els mitjans de les quals estan, a més, llevat de casos molt concrets, totalment transferits–, el Govern, precisament per aquest compromís al qual abans es feia referència, ha decidit incloure en la seva política econòmica mesures per reforçar el finançament sanitari.

Així, el president del Govern va presentar davant la II Conferència de Presidents de les Comunitats Autònomes un seguit de mesures que van ser aprovades. De la mateixa manera, el subsegüent Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, celebrat el 13 de setembre de 2005, va aprovar el detall d'aquestes mesures, amb l'especificació del repartiment entre comunitats autònomes fins al grau en què la naturalesa de cadascuna d'aquestes ho permetia.

La proposta del Govern es configura com una mesura de política econòmica, urgent i afegida al sistema vigent de finançament autonòmic. No es pretén ara alterar aquest sistema (llevat dels retocs tècnics que siguin imprescindibles), ja que això exigiria un procés temporal llarg –per a l'estudi i l'aglutinació dels acords necessaris– que seria incompatible amb l'actuació ràpida que es demana i es pretén satisfer.

La implementació d'aquests acords exigeix, per la seva diversa naturalesa, diferents instruments jurídics que s'han de portar a efecte de la manera més urgent possible, atesa la necessitat abans exposada.

I com un d'aquests instruments, mitjançant aquest Reial decret llei, es dona compliment a dues d'aquestes mesures –l'autorització d'avançaments de tresoreria i la pujada de determinats impostos especials– que exigeixen una norma amb rang de llei per a la seva posada en pràctica així com una actuació especialment ràpida atesa la seva naturalesa.

II

Als efectes descrits, en primer lloc, aquest Reial decret llei autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè acordi la concessió d'avançaments de tresoreria a les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, a compte de la liquidació definitiva del sistema de finançament.

Segons el sistema de finançament vigent, les comunitats autònomes de règim comú estan rebent, en concepte de lliuraments a compte de la liquidació definitiva, el 98 per cent de la recaptació líquida per tributs cedits que preveu el pressupost inicial de l'exercici al qual corresponen. El rendiment dels tributs cedits és objecte de liquidació quan es coneixen les dades definitives de recaptació.

Igualment, en relació amb el Fons de suficiència, les comunitats autònomes de règim comú i les ciutats amb estatut d'autonomia reben com a lliurament a compte el 98 per cent de l'import previst per a l'esmentat fons, i la resta, quan es coneix la dada definitiva del Fons de suficiència que els correspon.

Ara es pretén atorgar un instrument jurídic que permeti aconseguir, si s'escau, més aproximació en el temps entre el finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia i l'increment de recaptació que es pugui produir respecte als tributs cedits.

III

En segon lloc, entre les solucions acordades hi ha l'increment de la fiscalitat que grava el consum de begudes alcohòliques i labors del tabac. Aquesta mesura és especialment coherent amb la finalitat perseguida, ja que incideix sobre productes el consum dels quals pot ser nociu per a la salut i, per tant, generadors de despesa sanitària. Per això, aquest increment de fiscalitat produeix el doble efecte de proporcionar fons que financin la despesa sani-

tària, a la vegada que la mateixa despesa es redueix en la mesura que el consum dels esmentats productes es desincentiva. Pel que fa als impostos sobre l'alcohol i begudes alcohòliques, els seus tipus impositius s'incrementen un 10 per cent. Quant a l'impost sobre les labors del tabac, el tipus específic aplicable als cigarrets s'incrementa un 5,3 per cent, mentre que el tipus «ad valorem» s'incrementa gairebé en un punt percentual. Els tipus impositius «ad valorem» aplicables a la resta de labors del tabac s'incrementen en una proporció similar a l'elevació global que suporta la fiscalitat dels cigarrets per aplicació dels nous tipus. En tots els casos es respecten les condicions exigides per la normativa comunitària.

Finalment, quant a la figura jurídica mitjançant la qual s'aproven aquestes mesures, cal destacar que, d'una banda, es tracta de modificacions relatives a l'import dels tipus de gravamen que estan sotmeses al principi de reserva de llei. D'altra banda, l'existència, en el marc d'una tramitació parlamentària ordinària, d'un període de temps prolongat entre el coneixement de la mesura i la seva entrada en vigor afectaria de manera negativa la seva pròpia efectivitat i podria provocar, a més, distorsions i conductes especulatives en el mercat dels productes afectats. Per això es considera que el recurs a la figura del real decret llei està plenament justificat.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86.1 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 16 de setembre de 2005,

DISPOSO:

Article primer. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda per acordar la concessió pel Tresor d'avançaments de tresoreria a compte de la liquidació definitiva dels tributs cedits i del Fons de suficiència.*

U. Amb la finalitat d'acostar el finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia a la recaptació real dels ingressos per tributs cedits, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè, a sol·licitud d'aquelles, i transcorreguts almenys sis mesos de l'exercici, acordi que el Tresor concedeixi avançaments de tresoreria a compte de la liquidació definitiva dels tributs cedits i del Fons de suficiència.

Aquests avançaments poden assolir un import de fins al quatre per cent de la base de càlcul utilitzada per a la fixació inicial dels lliuraments a compte per tributs cedits i Fons de suficiència de l'exercici en el qual se sol·licitin, segons el que estableix la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

Els avançaments de tresoreria s'han de cancel·lar en el moment en què es practiqui la liquidació definitiva del sistema de finançament corresponent a l'exercici respecte del qual s'hagin concedit.

Dos. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'import màxim que poden assolir els avançaments de tresoreria durant l'exercici 2005 és del dos per cent de la base de càlcul utilitzada per a la fixació inicial dels lliuraments a compte per tributs cedits i Fons de suficiència de l'exercici.

Article segon. *Modificació dels tipus impositius dels impostos sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, es modifica en els termes següents:

U. Els apartats 5 i 6 de l'article 23 queden redactats de la manera següent:

«5. L'impost sobre productes intermedis és exigible a Les Canàries als tipus impositius següents:

a) Productes intermedis amb un grau alcohòlic volumètric adquirit no superior al 15 per 100 vol.: 26,09 euros per hectolitre.

b) Els altres productes intermedis: 43,47 euros per hectolitre.

6. L'impost sobre l'alcohol i begudes derivades s'exigeix a Les Canàries al tipus de 649,66 euros per hectolitre d'alcohol pur, sense perjudici del que disposen els articles 40 i 41 d'aquesta Llei.»

Dos. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Tipus impositius.*

1. L'impost s'exigeix, respecte als productes compresos dins del seu àmbit objectiu, d'acord amb els epígrafs següents:

Epígraf 1.a). Productes amb un grau alcohòlic volumètric adquirit no superior a 1,2 per 100 vol.: 0 euros per hectolitre.

Epígraf 1.b). Productes amb un grau alcohòlic adquirit superior a 1,2 per cent vol. i no superior a 2,8 per 100 vol.: 2,75 euros per hectolitre.

Epígraf 2. Productes amb un grau alcohòlic volumètric adquirit superior a 2,8 per 100 vol. i amb un grau Plato inferior a 11: 7,48 euros per hectolitre.

Epígraf 3. Productes amb un grau Plato no inferior a 11 i no superior a 15: 9,96 euros per hectolitre.

Epígraf 4. Productes amb un grau Plato superior a 15 i no superior a 19: 13,56 euros per hectolitre.

Epígraf 5. Productes amb un grau Plato superior a 19: 0,91 euros per hectolitre i per grau Plato.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, en la determinació del grau Plato s'admet una tolerància de fins a 0,2 graus.»

Tres. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Tipus impositiu.*

Sense perjudici del que disposa l'article 23, l'impost s'exigeix als tipus impositius següents:

a) Productes intermedis amb un grau alcohòlic volumètric adquirit no superior al 15 per 100 vol.: 33,32 euros per hectolitre.

b) Els altres productes intermedis: 55,53 euros per hectolitre.»

Quatre. L'article 39 queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Tipus impositiu.*

L'impost s'exigeix al tipus de 830,25 euros per hectolitre d'alcohol pur, sense perjudici del que disposen els articles 23, 40 i 41.»

Cinc. El número 5è dels paràgrafs a) i b) de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 40 queden redactats de la manera següent:

«5è Tipus de gravamen. L'impost s'exigeix al tipus de 726,54 euros per hectolitre d'alcohol pur. Quan l'impost sigui exigible a Les Canàries, el tipus ha de ser de 565,66 euros per hectolitre d'alcohol pur. El que disposa aquest número s'entén sense perjudici del que estableix l'article 41.»

«4. Introducció de begudes derivades fabricades en altres estats membres per petits destil·ladors.

El tipus aplicable en relació amb les begudes derivades fabricades per productors independents situats en altres estats membres que obtenen una producció anual que no excedeixi els 10 hectolitres d'alcohol pur, és de 726,54 euros per hectolitre d'alcohol pur. Quan l'impost sigui exigible a Les Canàries, el tipus ha de ser de 565,66 euros per hectolitre d'alcohol pur.»

Sis. L'article 41 queda redactat de la manera següent:

«Article 41. *Règim de colliter.*

Quan les begudes derivades obtingudes en règim de destil·lació artesanal es destinin directament des de fàbrica al consum dels colliters, en la forma i amb les condicions que s'estableixin per reglament, el tipus impositiu aplicable ha de ser de 195,98 euros per hectolitre d'alcohol pur. Quan l'impost sigui exigible a Les Canàries, el tipus aplicable ha de ser de 151,86 euros per hectolitre d'alcohol pur. L'aplicació d'aquests tipus es limita a la quantitat de beguda equivalent a 16 litres d'alcohol pur per colliter i any.»

Article tercer. *Modificació dels tipus impositius de l'impost sobre les labors del tabac.*

L'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigeix d'acord amb la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigars i cigars petits: 12,71 per 100.

Epígraf 2. Cigarrets: estan gravats simultàniament als tipus impositius següents:

a) Tipus proporcional: 54,95 per 100.

b) Tipus específic: 4,20 euros per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura per cargolar: 38,46 per 100.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 22,87 per 100.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 de setembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

15424 *ORDRE APU/2872/2005, de 15 de setembre, sobre procediment de concessió de subvencions per reparar els danys causats per incendis forestals a l'empara del Reial decret llei 11/2005, de 22 de juliol. («BOE» 223, de 17-9-2005, i «BOE» 225, de 20-9-2005.)*

Com a conseqüència de les greus sequeres que pateix Espanya i les altes temperatures que s'estan registrant en el període estival, el risc que es produeixin incendis i que aquests tinguin efectes devastadors és extraordinàriament alt. Per desgràcia ja s'ha donat alguna d'aquestes situacions.

Per això, el Consell de Ministres, en la reunió del dia 22 de juliol de 2005, va disposar l'aprovació del Reial